

Pomimo upływu tego terminu do dnia dzisiejszego aglomerat położony w okolicach Varese nadal nie posiada urządzeń oczyszczających, które zapewniłyby oczyszczanie ścieków komunalnych pochodzących z tej aglomeracji zgodne z art. 5 ust. 2 dyrektywy 91/271/EWG.

(¹) Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 40)

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-302/05)

(2005/C 229/20)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 28 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez B. Schimę i D. Recchię, członków Służby Prawnej Komisji, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że stanowiąc, iż celem powołania się wobec wierzycieli kupującego na klauzulę dotyczącą zachowania prawa własności, klauzula ta powinna zostać potwierdzona w poszczególnych fakturach za kolejne dostawy, opatrzonych datą pewną poprzedzającą ustanowienie zastawu i zaksięgowanych zgodnie z przepisami prawa, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE (¹) z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych.
- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W celu umożliwienia zachowania własności towarów aż do chwili uiszczenia całkowitej zapłaty art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/35/WE stanowi, że sprzedawca i kupujący umawiają się

co do powyższego przed dostawą towarów będących przedmiotem transakcji handlowej.

Artykuł 11 ust. 3 decreto legislativo nr 231/2002 (dekret ten stanowi środek transpozycji dyrektywy 2000/35/WE do włoskiego porządku prawnego) przewiduje, że klauzula dotycząca zachowania prawa własności jest skuteczna wobec wierzycieli kupującego wyłącznie wtedy, gdy klauzula taka zostanie potwierdzona w poszczególnych fakturach za kolejne dostawy, opatrzonych datą pewną poprzedzającą ustanowienie zastawu i zaksięgowanych zgodnie z przepisami prawa.

Skuteczność wobec wierzycieli kupującego jest podstawowym elementem klauzuli zastrzeżenia przeniesienia prawa własności. Regulacja przewidziana w art. 11 ust. 3 decreto nr 231/2002 nakłada na sprzedającego szereg dodatkowych obowiązków w porównaniu z obowiązkami przewidzianymi w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/35/WE. Komisja stwierdza zatem, że regulacja ta jest sprzeczna z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/35/WE.

(¹) Dz.U. L 200 z 8.8.2000, str. 35.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-304/05)

(2005/C 229/21)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 29 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez M. van Beeka i D. Recchię, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że w związku z przedsięwzięciem poszerzenia i przystosowania obszaru narciarskiego Santa Caterina Valfurva (trasy nazywane „Bucaneve” i „Edelweiss”) oraz budowy odpowiednich struktur narciarskich w perspektywie mistrzostw świata narciarstwa alpinistycznego 2005 r. w obrębie ZPS IT 2040044 *Parco Nazionale dello Stelvio* (Parku Narodowego Stelvio), poprzez:

- zezwolenie na przedsięwzięcie środków mogących wywierać istotne skutki na ZPS IT 2040044 *Parco Nazionale dello Stelvio* bez poddania owych środków odpowiedniej ocenie ich wpływu na ów obszar parku w świetle celów zachowania jego integralności, a w każdym razie nie przestrzegając przepisów zezwalających — w przypadku negatywnej oceny skutków środowiskowych — na realizację przedsięwzięcia jedynie wtedy, gdy brak jest innych rozwiązań alternatywnych oraz dopiero po przyjęciu wszelkich środków kompensujących, niezbędnych dla zapewnienia ochrony ogólnej spójności programu Natura 2000, jak również dopiero po powiadomieniu Komisji o tych środkach;
- zaniechanie przyjęcia środków zmierzających do uniknięcia pogorszenia się warunków życia fauny i flory oraz zakłóceń życia gatunków zwierząt i roślin, dla których ochrony został ustanowiony rzeczony ZPS IT 2040044 *Parco Nazionale dello Stelvio*;
- nienadanie ZPS IT 2040044 *Parco Nazionale dello Stelvio* ochronnego statusu prawnego, który byłby zdolny zagwarantować w szczególności przeżycie i rozmnażanie się gatunków ptaków, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 79/409/EWG ⁽¹⁾, jak również rozmnażanie się, ewolucję i przetrwanie zimy przybywającym tam regularnie gatunkom migrującym niewymienionym w załączniku I;

Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 ust. 2-4 w zw. z art. 7 dyrektywy 92/43/EWG ⁽²⁾ oraz art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 79/409/EWG.

2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty zostały przedstawione w piśmie zawierającym żądania skarżącej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7.

Wykreślenie sprawy C-326/04 ⁽¹⁾

(2005/C 229/22)

(Język postępowania: grecki)

Postanowieniem z dnia 12 maja 2005 r. prezes piątej izby Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-326/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 25.09.2004